

Αριθμός 52

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ (ΧΩΡΙΩΝ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 259 ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ 81 ΤΟΥ 1963)

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 9(1)

Ἡ Ἐπιτροπεία Δημοσίας Ὑγείας ἐκάστου τῶν χωρίων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ Πρῶτῳ Πίνακι τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐνασκοῦσα τὰς δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) Νόμου, χορηγουμένης αὐτῇ ἐξουσίας, ἐκδίδει ἐν σχέσει πρὸς τὸ οἰκεῖον χωρίον τοὺς ἀκόλουθους Κανονισμοὺς:

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων τῆς Ἐπαρχίας Πάφου) Κανονισμοὶ τοῦ 1980.

2. Ἐν τοῖς παροῦσι Κανονισμοῖς—

«οἰκεῖον χωρίον» σημαίνει ἐν σχέσει πρὸς ἐκάστην τῶν θάσει τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) Νόμου ἰδρυθεισῶν Ἐπιτροπειῶν Δημοσίας Ὑγείας διὰ τὰ ἐν τῷ Πρῶτῳ Πίνακι τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐκτιθέμενα χωρία, τὸ ἀντίστοιχον χωρίον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἢ τοιαύτη Ἐπιτροπεία ἀσκεῖ δικαιοδοσίαν.

Κεφ. 259.
81 τοῦ 1963.

3. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ 4, οἱ ἐν τῷ Δευτέρῳ Πίνακι τῶν περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας) Κανονισμῶν τοῦ 1970 ἐκτιθέμενοι Κανονισμοὶ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενοι ὡς οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ) θὰ θεωροῦνται ὡς οἱ περὶ Δημοσίας Ὑγείας Κανονισμοὶ τοῦ οἰκείου χωρίου συμπληρούμενοι διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ τοιοῦτου χωρίου εἰς πᾶν μέρος αὐτῶν ὅπερ εἶναι ἀσυμπλήρωτον καὶ ὑποδηλοῦται δι' ἀποσιωπητικῶν.

Ἐπίσημος
ἐφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον :
3.4.1970.

4. Οἱ Κανονισμοὶ οἱ ἐκτιθέμενοι ἐν τῷ Δευτέρῳ Πίνακι τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἀντικαθιστῶσι τοὺς ἀντιστοιχοὺς βασικοὺς Κανονισμοὺς.

5. Μετὰ τὸν βασικὸν Κανονισμὸν 88 νὰ προστεθῇ ὁ ἀκόλουθος Κανονισμός :

«88Α(1) Οὐδὲν πρόσωπον διατηροῦν οἰονδήποτε ὑποστατικὸν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου δύναται νὰ χρησιμοποιῆ εἰς τὸ ὑποστατικὸν του, διὰ σκοποῦς ὑδρεύσεως ὕδωρ προερχόμενον ἐξ ἰδιωτικοῦ φρέατος ἢ ἰδιωτικῆς πηγῆς, ἐκτὸς κατόπιν προηγουμένης γραπτῆς ἀδείας τῆς Ἐπιτροπείας, παρεχομένης εἰς περίπτωσιν ἰκανοποιήσεως τῆς Ἐπιτροπείας ἢ τοῦ Διευθυντοῦ Τμήματος Ἰατρικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκ προσαχθέντος πιστοποιητικοῦ Κυβερνητικοῦ χημικοῦ, ὅτι τὸ ὕδωρ εἶναι κατάλληλον διὰ τὴν προτεινομένην χρῆσιν.

(2) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ πωλῆ δι' ἀνθρωπίνην καταναλώσιν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου ὕδωρ ἐξ οἰονδήποτε θυτιοφόρου ὀχήματος ἐκτὸς κατόπιν γραπτῆς ἀδείας τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος Ἰατρικῶν Ὑπηρεσιῶν ὅτι τὸ θυτιοφόρον ὄχημα εἶναι κατάλληλον καὶ τὸ πρὸς πώλησιν ὕδωρ εἶναι καθαρὸν καὶ ὑγιεινόν.

(3) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ πωλῆ οἰονδήποτε ἐμφιαλωμένον πόσιμον ὕδωρ ἐντὸς τοῦ χωρίου, ἐκτὸς κατόπιν γραπτῆς ἀδείας τῆς Ἐπιτροπῆς παρεχομένης εἰς περίπτωσιν ἰκανοποιήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διευθυντοῦ Τμήματος Ἰατρικῶν Ὑπηρεσιῶν ὅτι τὸ πρὸς πώλησιν ὕδωρ εἶναι καθαρὸν καὶ ὑγιεινόν.

6. Οί ἐν ἰσχύϊ περὶ Δημοσίας Ὑγείας Κανονισμοὶ τῶν ἐν τῷ Πρῶτῳ Πίνακι Χωρίων ἀνακαλοῦνται.

7. Ἡ ἰσχύς τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἄρχεται τὴν 1ην Μαρτίου, 1980.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΞ

A/A	Χωρίον
1.	Ἅγιος Γεώργιος
2.	Μανδριά
3.	Σταυροκόνου
4.	Χρυσοχοῦ
5.	Γυαλιᾶ.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΞ

(Ἀντικαθιστῶντες Κανονισμοὶ)

«Κανονισμὸς 82.—(1) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ διατηρῆ ἢ νὰ συντελῆ ὅπως διατηρῆται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου οἰοδῆποτε μάνδρα ἢ οἰοδῆποτε πτηνοτροφεῖον ἢ οἰοδῆποτε θουστάσιον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τοιοῦτο πρόσωπον λαμβάνη καθ' ἕκαστον ἔτος ἀδειαν παρὰ τῆς Ἐπιτροπείας.

(2) Πᾶσα μάνδρα, πᾶν πτηνοτροφεῖον καὶ πᾶν θουστάσιον δέον νὰ διατηρῆται ἐντελῶς καθαρὸν κατὰ τρόπον ἱκανοποιούντα τὴν Ἐπιτροπείαν καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἱατρικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Κανονισμὸς 106. Κατὰ ἡ πρὸ τῆς 31ης Μαρτίου ἐκάστου ἔτους ἡ Ἐπιτροπεία ἐτοιμάζει κατάλογον (ἐν τοῖς ἐφεξῆς εἰς τὸ Μέρος τοῦτο τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἀναφερόμενον ὡς : «Κατάλογος Κατόχων»), δεικνύοντά τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸν τόπον διαμονῆς ἐκάστου κατόχου καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπὶ ἐκάστου τοιοῦτου κατόχου. Ὁ κατάλογος Κατόχων θὰ φέρη ἡμερομηνίαν καὶ θὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπείας.

Κανονισμὸς 110. Πᾶς κάτοχος ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φαίνεται εἰς τὸν κατάλογον Κατόχων ὀφείλει οὐχὶ ἀργότερον τῆς 15ης Ὀκτωβρίου, οἰοδῆποτε ἔτους νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπείας ἢ εἰς οἰοδῆποτε ἄλλο πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἤθελε διορισθῆ ὡς Ταμίης ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου φόρου τὸ ὁποῖον ἐπεβλήθη εἰς αὐτὸν διὰ τὸ ὡς εἴρηται ἔτος.

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ καθ' ὅσον σχετίζονται πρὸς θέματα ὑπαγόμενα εἰς τὰς παραγράφους (β) (γ) καὶ (δ) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) Νόμου, ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου Πάφου καὶ καθ' ὅσον σχετίζονται πρὸς θέματα ὑπαγόμενα εἰς τὰς παραγράφους (α) καὶ (ε) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἐν λόγω ἀρθροῦ τοῦ προαναφερθέντος Νόμου ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου Πάφου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος Ἱατρικῶν Ὑπηρεσιῶν.»

Ἐξεδόθησαν τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου, 1980.

(Υ.Ε. 220/59/7.)